

mellemste Lønningsklasser og ogsaa i de højere Lønningsklasser.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne tilsige den højtærede Minister vor Støtte til disse Lovforslags Fremme og Vedtagelse her i dette høje Ting. Det ærede Medlem for Æbeltoft mente, at vi maatte have en kort Udvalgsbehandling. Jeg vilde ikke have foreslaaet en saadan, men naar det foreslaas fra anden Side, vil vi selvfølgelig ikke modsætte os det. Det kan være rigtigt i et Udvalg at beskæftige sig med visse Enkeltheder, der er fremdragne fra forskellige Sider. Jeg skal derfor ikke omtale særlig mange af de Enkeltheder, jeg ellers kunde have lyst til at omtale, men enkelte Punkter vil jeg dog lige nævne. Jeg mener, at det er rigtigt, naar det saavel af det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, som af det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokraternes Vegne, blev hævdet, at det Løntillæg, der eventuelt bliver vedtaget paa Grundlag af det foreliggende Lovforslag, ikke kan være bindende for Lønningskommissionen paa noget Punkt. Lønningskommissionen staar frit med Hensyn til de Resultater, vi maa komme til under det Arbejde, som i denne Vinter forestaar for Lønningskommissionen med Hensyn til de forskellige Lønningsklassers Sæts. Jeg kan heller ikke se, at der er Forpligtelser for Lovgivningsmagten til at bevilge de saakaldte personlige Tillæg, der udligner Differencen mellem de Beløb, vi eventuelt her naar til, og de Beløb, som Lønningskommissionen under sit Arbejde naar til.

Med Hensyn til andre Enkeltheder i de foreliggende Lovforslag, vil jeg ligesom det ærede Medlem, der sidst talte, (Valdemar Olsen) gøre opmærksom paa, at det neppe er nogen heldig Bestemmelse, der findes i Lovforslaget om midlertidigt Løntillæg i § 2 sidste Punktum. Det foreslaas her, at hvis Kommunen allerede paa Grund af Dyrtidsforhold har forhøjet Lærerlønningen, kan Statens og Kommunens samlede Tillæg ikke overstige de 25 pCt. Der er fra Lærerforeningens Side gjort et meget energisk Arbejde paa at faa Kommunalbestyrelser til at bevilge Forhøjelser af Lærerlønningerne, og disse Forhøjelser er givne paa forskellige Maade. Enkelte Steder

er de givne som et Tillæg, der gaar ind i Skoleplanen, og derfor ikke, saa vidt jeg kan se, vil berøres af den Bestemmelse, som findes i denne Paragraf. Andre Steder er man — maaske af reelle Grunde, men maaske ogsaa af formelle Grunde — nøjedes med at give Tillæget en midlertidig Karakter, og disse Lærere vil altsaa berøres af Bestemmelsen i Lovforslagets § 2, de vil med det Løntillæg, som gives dem i Henhold til dette Lovforslag, ikke faa det fulde Beløb, men faa det kommunale Tilskud fradraget. Dette vil efter min Mening virke paa en uheldig Maade, det vil ikke virke ansprende paa Kommunerne til en anden Gang at give et saadant Tillæg, de vil tværtimod ræsonnere som saa, at denne Gang har de egentlig ikke haft anden Glæde af det, end at de har sparet Staten for en Udgift, Lærerne har ikke faaet mere ved det, de har faaet det samme Beløb som Lærerne i de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelsen inbet som helst har ydet i Form af midlertidigt Tillæg eller i Form af Tillæg til Grundlønnen. Det er mig ogsaa bekendt, at der i Aftes i Kalundborg i et Byraadmøde er truffet en Beslutning, som er ret illustrerende med Hensyn til dette Forhold. Skolekommissionen og Skoleudvalget i Kalundborg havde enstemmig indstillet til Byraadet at forhøje Grundlønnen for samtlige Embeder ved Skolen med 400 Kr. plus 100 Kr. i Dyrtidstillæg til de Lærere, som ikke var paa højeste Lønningstrin. Saa havde man imidlertid af Rigsdagsreferater set, at den højtærede Finansminister havde givet Løntillægsløvforslaget en saadan Form, at Lærerne vilde faa lige meget, enten Kommunalbestyrelsen vedtog dette Forslag eller ej. (Afbrydelse af Undervisningsministeren). Dette var et midlertidigt Tillæg og vilde altsaa ikke komme paa Skoleplanen (*Finansministeren* [Brandes]: Det sagde De ikke!). Jeg føjede til: plus 100 Kr. i Dyrtidstillæg til de Lærere, som ikke var paa højeste Lønningstrin. Altsaa har det Dyrtidstillægskarakter, vilde ikke komme paa Skoleplanen og vilde blive fradraget i det Beløb, som Staten skulde yde til Lærerne i vedkommende By. Derfor har Byraadet ikke ment at ville yde dette, men stillet Sagen i Berø, idet det har ræsonneret saaledes, at det ikke vilde komme dem til